

РЕШЕНИЕ

№ 3064

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3083** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 124, ал. 1, предл. трето във вр. чл. 121, ал. 1, предл. второ, т. 1 във вр. чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на А. П. Р. от [населено място], [улица], депозирана чрез пълномощника му – адв. П. В. – САК, срещу Заповед № 175 от 16.03.2022 г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл - съкращаване на длъжността „началник на отдел“ - отдел „Договориране по публични мерки“, дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, с утвърдено със Заповед на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ длъжностно разписание, считано от 17.03.2022 г. е прекратено служебното му правоотношение

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че е издадена в противоречие с материалноправни разпоредби, при съществени нарушения на административно-производствените правила, превратно упражняване на властнически правомощия и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя, в утвърденото ново щатно длъжностно разписание на дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ заеманата от него длъжност не е премахната нито като определена позиция, нито като съвкупност от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната му характеристика, нещо повече, запазена е щатната численост на дирекцията. Сочи се

наличие на идентичност между системата от функционални задължения за длъжността „началник на отдел“, изпълнявана от жалбоподателя до прекратяване на служебното му правоотношение, и включените в типова длъжностна характеристика за същата длъжност в новосформирания отдел „Договаряне и подбор на проекти“ след обединяването на отдели „Договориране по частни мерки“ и „Договориране по публични мерки“. Излагат се подробни аргументи за нарушение на основния принцип, визиран в чл. 6 от АПК, въпреки формално легитимната цел на реструктурирането на администрацията на дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ при ДФЗ – оптимизиране на дейността и повишаване на ефективността и ефикасността на административните услуги. Тезата за злоупотреба с властнически правомощия е обоснована с наличието на свободни щатни длъжности към момента на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, отговарящи на квалификацията и професионалния му опит, и продължителното им незаемане, включително и при провеждане на съдебното производство. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспорения административен акт. Претендира се присъждане на направените разноски.

Процесуалният представител на ответника по жалбата – изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие“ – старши юриконсулт В. (л. 16 от делото) оспорва жалбата и счита за неоснователно искането за отмяна на обжалвания административен акт.

В съдебното заседание пълномощникът на жалбоподателя поддържа направеното искане и съображенията, с които е обосновано. Доразвива аргументите си в приложените писмени бележки, позовавайки се и на събраните в съдебното производство доказателства. Поставя акцент на данните за незаети щатни длъжности, включително и на длъжността „началник на отдел“ на новосъздадения след реструктурирането - отдел „Договаряне и подбор на проекти“. Сочи, че изискванията за заемане на тази длъжност отговарят на професионалния опит и квалификацията на жалбоподателя, както и че значителна част от специфичните функции и задължения, включени в типова длъжностна характеристика на новата длъжност съвпадат с изпълняваните от жалбоподателя до прекратяване на служебното правоотношение. Като допълнителен аргумент в подкрепа на тезата за нарушение на основния принцип по чл. 6 от АПК е посочено и неспазването на специфичните изисквания на утвърдената Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в Държавен фонд „Земеделие“. В този контекст, според пълномощника на жалбоподателя с легитимни средства – обоснованата необходимост от организационни и структурни промени в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ е реализирана нелегитимна цел - прекратяване на служебното правоотношение на доверителя му. Претендира присъждане на разноски, съобразно представения списък.

В съдебното заседание от процесуалния представител на ответника се поддържа тезата за неоснователност и недоказаност на възраженията на жалбоподателя, изложени в жалбата. В представените писмени бележки е застъпено становище, че структурните и организационни промени, утвърдени с новото длъжностно щатно разписание след закриването на отдел „Договориране по публични мерки“ и отдел „Договориране по частни мерки“ и създаването на нов отдел „Договаряне и подбор на проекти“, са довели до реално съкращаване на заеманата от жалбоподателя длъжност – „началник на отдел“ – отдел „Договориране по публични

мерки“, което е предпоставило прекратяването на служебното му правоотношение. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Първо отделение, 26 състав, след като извърши цялостна и задълбочена проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

Жалбоподателят А. П. Р. е служител в администрацията на ДФЗ от 2012 г. Със Заповед № 454 от 31.07.2012 г. издадена от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ е назначен на длъжността „главен експерт“ в дирекция „Оторизация на плащанията по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, отдел „Общински и горски мерки“. Встъпил е в изпълнение на тази длъжност на 01.08.2012 г. (л. 195 от делото).

По предложение на зам. изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ в различни периоди през 2013 г. и 2014 г. е изпълнявал временно задължения и на основание чл. 83 от ЗДСл – поради служебна необходимост в отдел „Мерки за частни стопани“ (Заповед № 875 от 23.08.2013 г.- л. 181 от делото; Заповед № 980 от 12.09.2013 г. – л. 175 от делото, Заповед № 1186 от 11.10.2013 г.- л. 162 от делото; Заповед № 1390 от 31.10.2013 г. – л. 161 от делото).

Изпълнява задължения, включени в длъжностната характеристика на длъжността „началник на отдел“ в различни отдели и дирекции на ДФ „Земеделие“, считано от 30.09.2013 г., първоначално като временно изпълняващ до завръщане на титуляра в отдел „Контрол върху обществените поръчки и прилагане на стратегии за местно развитие“, дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“ (л.164, л. 150 от делото).

За кратък период – 18.12.2014 г. – 06.01.2015 г. жалбоподателят е изпълнявал длъжността „главен експерт“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, но в друг отдел – отдел „Прилагане на мерки за развитие на земеделска и преработвателна индустрия“ (заповед № 898 от 18.12.2014 г. - л. 142 от делото).

След проведен конкурентен подбор, по реда на Глава четвърта от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация за заемане на длъжността „началник на отдел“ в дирекция „Договориране по ПМРСР“ (л. 134 от делото), със заповед № 4 от 06.01.2015 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, е преназначен, на основание чл.82, ал. 3 от ЗДСл като титуляр на длъжността „началник на отдел“ - отдел „Контрол върху обществени поръчки“ (л. 125 от делото).

Със заповед № 207 от 28.04.2016 г. (л. 100 от делото), издадена от изпълнителния директор на ДФЗ, жалбоподателят А. Р. е преназначен от длъжност „началник на отдел“ - отдел „Контрол върху обществените поръчки“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони (ПМРСР)“ на длъжност „началник на отдел“ в същата дирекция, но на отдел „Договориране по публични мерки“. Тази длъжност е заемал към момента на прекратяване на служебното му правоотношение с оспорената заповед.

За различни периоди от момента на заемане на длъжността „началник на отдел“ –

отдел „Договориране по публични мерки“, със заповеди на изпълнителния директор на жалбоподателя е възлагано временно, по заместване да изпълнява служебните задължения и на директор на дирекцията „Договориране по ПМРСР“.

С докладна записка от 16.03.2022 г. (л. 19 – 20 от делото) зам. изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е предложил да се извършат структурни и длъжностни промени в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, а именно :

– закриване на отдели „Договориране по частни мерки“ и „Договориране по публични мерки“

- създаване на нов отдел „Договаряне и подбор на проекти“ със съответно разпределение на щатната численост по длъжности

- увеличаване на щатната численост на отдел „Контрол върху обществените поръчки“ с 2 щатни бройки „старши експерт“, освободени след обединяване на двата отдела.

Въз основа на това предложение, със Заповед № 03-РД/881 от 16.03.2022 г. (л. 17 от делото), считано от 17.03.2022 г., на основание чл. 10, т. 8 от Устройствения правилник на Държавен фонд „Земеделие“, приет с Постановление на Министерския съвет от 2012 г., изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е утвърдил промени в длъжностното разписание на администрацията на дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“.

С оспорената заповед № 175 (л. 10 от делото), издадена от изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, в деня на утвърждаване на промените в длъжностното разписание на администрацията на дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитието на селските райони“ – 16.03.2022 г., на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 и чл. 108 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя А. П. Р. на заеманата длъжност „началник на отдел“ - отдел „Договориране по публични мерки“, считано от 17.03.2022 г. Заповедта е връчена в деня на издаването ѝ, видно от саморъчно отразената дата в приложеното копие към делото .

Жалбата срещу този административен акт е депозирана на 23.03.2022 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК – адресат на оспорената заповед, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗДСл, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на описаните релевантни за правния спор факти, които не се оспорват от страните, настоящият съдебен състав прие за установено от правна страна:

Заповедта е издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ - компетентния, по смисъла на чл. 146, т. 1 от ЗДСл, орган по назначаването, съгласно чл. 10, т. 9 от Устройствения правилник на ДФЗ.

Спазена е задължителната писмена форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Посочено е правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, придобитият ранг на държавна служба, както и дължимите обезщетения, макар и да не са конкретизирани точните им размери.

Правното основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е едно от трите фактически основания, визирани в разпоредбата на чл.106, ал. 1 от ЗДСл, което не изисква излагане на специални мотиви и не е свързано

с конкретно поведение на служителя. Обвързано е единствено с преценката за целесъобразност на органа по назначаване - да упражни правомощието си да извърши структурно-организационни промени, включително и чрез съкращаване на длъжности и/или трансформиране на незаети длъжности в администрацията. В този контекст, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при издаване на обжалваната заповед, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателя. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не предвижда задължение за органа по назначаване да излага съображения относно фактическите обстоятелства, предпоставили приложението на основанието по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, казано по друг начин – да посочи дали изцяло или отчасти изпълняваните функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика на съкратения служител, се запазват като се намалява броя на служителите, които ще бъдат ангажирани с тяхното изпълнение, или заеманата съкратена длъжност е отпаднала като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на администрацията. Във всяка от тези две хипотези е налице реално съкращаване на длъжността.

Според легалната дефиниция на понятието „длъжност в администрацията“ в чл.2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (в сила от 01.07.2012 г., приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн. ДВ бр. 49 от 29 юни 2012 г.) това е 1. нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и 2. се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. За да е налице реално съкращаване на заеманата длъжност, по смисъла на чл.106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да е установено, че тази длъжност вече не фигурира като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на съответната администрация и едновременно с това да е престанала да съществува като система от функции, задължения и изисквания, или те са изменени толкова значително, че да налагат извод за качествено нова длъжност. Съкращаване на длъжност е налице и при намаляване на щатните бройки.

В настоящия казус, неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че заеманата от него длъжност „началник на отдел“ - отдел „Договориране по публични мерки“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“ след изменението на щатното длъжностно разписание със заповедта на изпълнителния директор от 16.03.2022 г., в сила от 17.03.2022 г., не е отпаднала като нормативно определена позиция в утвърденото на 16.03.2022 г. щатно длъжностно разписание в новосъздадената организационна структура на дирекцията (л.18 от делото).

От приложеното длъжностно разписание на ДФ „Земеделие“, Приложение № 1 към Заповед № 03-РД/744 от 04.03.2022 г. (л. 25 – 27 от делото) е видно, че преди измененията от 17.03.2022 г. дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“ като част от специализираната администрация на Фонда (чл. 37 от Устройствения правилник) е включвала 5 (пет) отдела

отдел „Договориране по публични мерки“

отдел „Контрол върху обществените поръчки“

отдел „Методология“

отдел „Договориране по частни мерки“

отдел „Прилагане на стратегия за водено от общностите местно развитие“.

След структурно-организационните промени, извършени в изпълнение на заповед № 03-РД/16.03.2022 г. на изпълнителния директор на ДФЗ, видно от Приложение № 1 към заповедта (л. 18 от делото) броят на отделите в дирекцията е намален – от 5 (пет) на 4 (четири), което е довело и до намаляване на щатните длъжности „началник на отдел“ в дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, при запазен общ брой на служителите в дирекцията – 98 щатни длъжности (л. 18 и л. 26 от делото). С по – малка щатна численост – 54 щатни длъжности е и новосъздаденият отдел „Договориране и подбор на проекти“ е (л. 18 и л. 26 от делото) в сравнение с броя на щатните длъжности в съществуващите до провеждане на структурните промени закрити отдели „Договориране по публични мерки“ (8 щатни длъжности, в т. ч. и 1 щ. дл. началник отдел) и „Договориране по частни мерки“ - (48 и л. 26 от делото).

Анализът на тези данни сочи, че заеманата от жалбоподателя Р. длъжност – началник на отдел – отдел „Договориране по публични мерки“ формално е престанала да съществува в утвърденото със заповедта на изпълнителния директор от 16.03.2022 г. длъжностно разписание на длъжностите от специализираната администрация на Дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“, доколкото в структурата на дирекцията е престанал да съществува отделът, който жалбоподателят е ръководил. Затова и следва да се приеме, че е налице реално намаляване на броя на служителите, на които е възложено изпълнението на функциите на „началник на отдел“ в рамките на дирекцията.

Основателни обаче са възраженията в жалбата за противоречие на оспорената заповед с целта на закона, поради допуснато нарушение на принципа по чл. 6 от АПК, което е основание за отмяната ѝ по чл. 146, т. 5 от АПК.

Извършената реорганизация в рамките на дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“ не е довела до отпадане на длъжността „началник на отдел“ като нормативно определена позиция и като система от функции, задължения и изисквания. Такава длъжност е предвидена и в структурата на новосъздадения отдел „Договориране и подбор на проекти“. Анализът на длъжностните характеристики на заеманата от жалбоподателя длъжност „началник на отдел“ – отдел „Договаряне по публични мерки“ (л. 93 – 98 от делото) и на новосъздадената длъжност „началник на отдел“ - отдел „Договориране и подбор на проекти“ (л. 274 – 278 от делото), сочи на:

- **припокриване на необходимите компетентности** (управленска компетентност, работа в екип, комуникативна компетентност, дигитална компетентност, ориентация към резултати, фокус към клиента (вътрешен/външен), професионална компетентност, владеене на английски език или друг работен език на ЕС), **на изискванията за заемане на длъжността** - (образователна степен – висше, магистър; професионална област – право, професионален опит – 5 години, придобита юридическа правоспособност, компютърни умения, отлично владеене на английски език или друг работен език на ЕС), а **и на областите на дейност** (л. 94 и л. 274-275 от делото);

- **значителни прилики в основната цел** на двете длъжности;

- **липса на съществени различия в областите на дейност** на новосъздадения отдел „Договаряне и подбор на проекти“ и на закритите отдели „Договаряне по публични мерки“ и „Договаряне по частни мерки“, която обуславя **почти пълната идентичност на преките задължения**:

по т. 3 (л. 94 от делото) и т. 19 (л. 276 от делото);
по т. 4 (л. 94 от делото) и т. 11 (л. 275 от делото);
по т. 5 (л. 95 от делото) и т. 3 (л. 275 от делото);
по т. 6 (л. 95 от делото) и т. 2 (л. 275 от делото);
по т. 7 (л. 95 от делото) и т. 6 (л. 275 от делото);
по т. 8 (л. 95 от делото) и т. 4 (л. 275 от делото);
по т. 9 (л. 95 от делото) и т. 17 (л. 275 от делото);
по т. 10 (л. 95 от делото) и т. 7 (л. 275 от делото);
по т. 11 (л. 95 от делото) и т. 8 (л. 275 от делото);
по т. 12 (л. 95 от делото) и т. 20 (л. 276 от делото);
по т. 14 (л. 95 от делото) и т. 21 (л. 276 от делото);
по т. 15 (л. 95 от делото) и т. 22 (л. 276 от делото);
по т. 16 (л. 95 от делото) и т. 23 (л. 276 от делото);
по т. 17 (л. 95 от делото) и т. 24 (л. 276 от делото);
по т. 18 (л. 95 от делото) и т. 25 (л. 276 от делото);
по т. 19 (л. 95 от делото) и т. 26 (л. 276 от делото);
по т. 20 (л. 95 от делото) и т. 27 (л. 276 от делото);
по т. 21 (л. 95 от делото) и т. 28 (л. 276 от делото).

Изменението на организационната структура и на длъжностите, включени в щатното разписание е част от оперативната самостоятелност на органа по назначаването, по смисъла на чл. 169 от АПК, която не подлежи на контрол за законосъобразност. За да съответства на изискванията на чл. 6, ал. 1 от АПК за добросъвестност и справедливост, упражняването на правомощията следва да е подчинено на легитимни цели – подобряване на ефективността, ефикасността и качеството при изпълнение на възложените функции на съответното административно звено. Конкретиката на настоящия казус сочи, че промяната в организационната структура на дирекция „Договориране по прилагане на мерките за развитие на селските райони“ на Държавен фонд „Земеделие“ е осъществена с незначителни и несъществени трансформации на щатните длъжности. Закриването на отделите „Договориране по публични мерки“ и „Договориране по частни мерки“ и създаването на нов – „Договориране и подбор на проекти“, който включва същият вид щатни длъжности, с намаление единствено на броя на щатните длъжности за „старши експерт“ не може да обоснове твърдяната легитимна цел - подобряване ефективността и ефикасността на работата на дирекцията.

В този контекст, основателни са възраженията в жалбата за нарушение на принципа на съразмерност при упражняване на властническите правомощия на органа по назначаване. Правомерното прекратяване на служебно правоотношение, на основание чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл, винаги касае конкретна длъжност, а не конкретен служител, който я заема. Не това обаче сочат установените факти в настоящия казус.

В утвърденото на 16.03.2022г. от изпълнителния директор на ДФЗ ново поименно щатно разписание, съответно на новата организационна структура на дирекция „Договориране на ПМРСР“, единственият служител, чието служебно правоотношение е прекратено, е жалбоподателят А. Р.. Към този момент в закрития отдел „Договориране по частни мерки“ са били незаети длъжностите „началник на отдел“ и 1 щатна длъжност „старши експерт“ (л.30 - 31 от делото), които след реструктурирането са преминали към отдел „Контрол върху обществените поръчки“ като 2 щатни длъжности „старши експерт“, в съответствие с предложението на зам.

изпълнителния директор (*л. 20 от делото*).

В доктрината и съдебната практика не съществува противоречие, че в хипотезата на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл органът по назначаване няма задължение да извърши подбор между служителите, чийто длъжности се съкращават, за разлика от нормативно регламентираното, в разпоредбата на чл. 329 от КТ, право на работодателя да извърши такъв в интерес на производството или на службата, като уволни работници или служители, длъжностите на които не са съкратени, за да остави на работа тези, които имат по-висока квалификация и работят по-добре. Оперативната самостоятелност на органа по назначаване да прецени по целесъобразност конкретно кое служебно правоотношение следва да бъде прекратено може да бъде ограничена с приемане и утвърждаване на правила за подбор, които го обвързват в хипотезите на едностранно прекратяване на служебни правоотношения. Въпреки, че не предвижда извършване на процедура по подбор при прекратяване на служебни правоотношения по инициатива на органа по назначаване, утвърдената Процедура за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в Държавен фонд „Земеделие“ (*л. 279 – 294 от делото*), въвежда изискване - в т. XV.1 (*л. 291 от делото*) да бъде изготвено предложение от директора/ръководителя на съответната дирекция/структурно звено до изпълнителния директор.

В настоящия казус, прекратяването на служебното правоотношение на жалбоподателя е извършено от органа по назначаване, въпреки че в докладната записка на зам. изпълнителния директор от 16.03.2022 г., с която е обоснована необходимостта от структурни промени в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“ (*л.19 – 20 от делото*), няма предложение за прекратяване на служебни правоотношения на служители от дирекцията.

Липсата на предложение за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, преценена в контекста на незаетите щатни длъжности в същата дирекция - 1 щатна длъжност „началник на отдел“ – на ново създадения отдел „Договориране и подбор на проекти“ (*л. 22 от делото*), 1 щатна длъжност „главен експерт“ (*каквато жалбоподателят е изпълнявал до назначаването си на длъжността „началник на отдел“*), а след преструктурирането и на новооткритите 2 щатни длъжности „старши експерт“ в отдел „Контрол върху обществените поръчки“ (*л.21 от делото*), дават основание на съда да приеме, че оспорената заповед е издадена при превратно упражняване на властническите правомощия от органа по назначаване, което е засегнало в значително по-голяма степен правата и законните интереси на жалбоподателя. Вярно е, че докладната записка на зам. изпълнителния директор не съдържа предложение за преназначаване, каквото е изискването на т. X.1 от Процедурата за назначаване, преназначаване и освобождаване на служителите в Държавен фонд „Земеделие“ (*л. 287 – 288 от делото*), въпреки това обаче, прекратяването на служебното правоотношение на един високо квалифициран, дългогодишен служител, чието изпълнение на служебните задължения на различни длъжности е оценявано високо в периода на продължителния му стаж (*видно от приложените формуляри за оценка на изпълнението на длъжността*), какъвто резултат е постигнат със структурно-организационните промени в дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, явно противоречи на предвидената в закона легитимна цел - да се оптимизира дейността на дирекцията, за да се повиши ефективността, ефикасността и качеството на изпълняваните специфични задължения. Дискрецията при упражняване на

оперативната самостоятелност от органа по назначаване е лимитирана от спазването на принципа за съразмерност (чл. 6 от АПК). Констатираното нарушение на изискванията за добросъвестно, справедливо и по разумен начин упражняване на правомощията на административния орган предпоставят отмяната на оспорената заповед като несъответна на целта на закона, засягаща непропорционално правата и законните интереси на жалбоподателя. В този смисъл е и практиката на ВАС - Р. 10514 от 10.10.2016 г. по адм. д. 7106/2016 г., 5 членен състав, Р. 1040 от 26.01.2017 г. по адм. д. 10373/2015 г., Р. 9587 от 23.09.2021 г., по адм. д. 6212/2021 г., Р. 12564 от 08.12.2021 г. по адм. д. 8636/2021 г. Р. 11048 от 02.11.2021 г. по адм. д. 5865/2021 г.

При този изход на спора, основателно е своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски за платеното адвокатско възнаграждение, съобразно представения по делото списък. Същото е съответно на минималния размер, предвиден в нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което неоснователно е възражението за прекомерност.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл, Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. П. Р. от [населено място], [улица], ет. 6, ап. 63, Заповед № 175 от 16.03.2022 г., издадена от изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността, е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „началник на отдел“, с ранг III старши, отдел „Договориране по публични мерки“, дирекция „Договориране по прилагане на мерки за развитие на селските райони“, считано от 17.03.2022 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на А. П. Р. от [населено място], [улица], ет. 6, ЕГН [ЕГН] сумата от 1 000 (хиляда) лева, направени разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: